

רבי מיכאל ירמיהו אייזנשטאדט

נולד בקאלוואריה בשנת תר"ג לאביו ר' אברהם בצלאל מיו"ח של הגאון ר' מאיר אייזנשטדט בעל ה"פנים מאירות" (אשת ר' אברהם בצלאל השתייכה מבית אביה למשפחת ראטנער המיוחסת שבעירה הנ"ל).

ר' מיכאל ירמיה היה תלמיד ישיבת וולוז'ין ויצק מים על-ידי שאר בשרו הגאון הנצי"ב. כבן י"ח היה כבר מלא וגדוש בתורה ובמקורות ראשונים והנצי"ב נתן לו להגיה ולתקן חבורו ה"עמק שאלה" שעל "השאלות" שהדפיס בשנת תרכ"ב. מוצר החכמה

כתב עליו הנצי"ב בראש ספרו: „נוצר תאנה יאכל פריה ושוקד על דבר יעשה תושיה, זה שארי וזה יקירי נפש נקיה המופלג וחרף משכיל וי"א מו' מיכאל ירמיהו אייזנשטט ג"י, הוא הקדיש עתו לשקוד על הדפוס... גם הוא ראה בעמל התורה לעמוד על רב עניניה לדרשה ולחקרה למען יקום על הגהה ישרה". בסוף דף קי"ב בחלק א' נדפסו איזה חידושים ממנו. בשאר חלקי השאלות ביחוד בהשמטות נזכרו ממנו כמה חידושים. ר' מיכאל ירמיהו פרסם גם מספר מאמרי מחקר תורניים מדעים מעל דפי המאספים העבריים שבימים ההם, ובספרי מחברים שהופיעו אז.

בשנת תר"ע בוילנה (40 שנה אחר פטירת רמ"י) נדפס ספרו „יד מלאכי" המכיל חידושים והערות על תנ"ך, משניות ש"ס ופוסקים, ספר זה נדפס בהשתדלות בת המחבר מירא אשת העורך — דין זאב דוב יעקובסזון ציר הדומה הראשונה בפטרבורג בראש הספר נדפס „פתח דבר" מאחי המחבר הרה"ח ר' דוב בער ראטנער (עיין לעיל).

רבי מלכאל צבי הלוי טננבוים

נולד במוטילה בשנת תר"ן, לאביו הלמדן המופלג ר' יונה הלוי. בתרכ"ד הגיע לוולוז'ין, והרשים את הגאון ר' יוסף דובער בכשרונותיו וזה היה מכנהו בשם „העלוי ממוטילה". היה רב בבודק ובלומזה, ופרסם את הספר המפורסם „דברי מלכאל" שו"ת (וילנא תרנ"ז).

חותנו היה ר' שמואל בן יצחק סלאבוצקי מהנדיבים המסיעים לישיבת וולוז'ין במיוחד אחר השריפה הגדולה בשנת תרכ"ה. בהקדמה לספרו הוא מהלל ומשבח את חותנו „שכל ימיו מתנהג בדרכי התורה והיראה, ונושא ונותן באמונה, ביתו פתוח לרווחה, פזר נתן לאביונים... יותר מכוחו". ועוד.